

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 21 DE JUNY DE 2019 | Número 45

PÀG. 3 | GUILLEM CORREA

Drets humans a Catalunya des de la perspectiva del protestantisme

PÀG. 6 | JESÚS RENAU

De silenci

PÀG. 8 | TRADICIONS

"Corpus és històricament la Festa Major de Barcelona"

PÀG. 13 | JOSEP BAQUER

Una mirada crítica i amorosa sobre l'homosexualitat a l'Església

PÀG. 17 | OBITUARI

Mor el monjo de Poblet Alexandre Masoliver, historiador del monaquisme

PÀG. 19 | VEDRUNA

La cultura religiosa, clau per assolir múltiples competències

Escola Labouré: "Volem aconseguir la millor versió dels nostres alumnes" | PÀG. 10

PÒRTIC

Com es comentava fa unes setmanes en el blog del CPL, no deixar de ser una mica embolicat el ball de calendari litúrgic. Una discussió que ressorgeix cada vegada que afecta també al calendari laboral. Aquesta variabilitat ha fet que aquest any s'enganxés Sant Jordi amb Dilluns de Pasqua, o, ara, la revetlla de Sant Joan amb la processó de Corpus. Sempre hi ha temptació de racionalitzar-ho. Però ja hem posat en fulls d'excel massa coses de la nostra vida com perquè també haguem d'ordenar les tradicions seguint una plantilla determinada. Bona celebració del Corpus. I bona revetlla!

SUMARI

3 Panoràmica

Drets humans a Catalunya des de la perspectiva del protestantisme, per Guillem Correa
De silencis, Jesús Renau

8-22 Actualitat

"Corpus és històricament la Festa Major de Barcelona"

Escola Labouré: "Volem aconseguir la millor versió dels nostres alumnes"

El jesuïta Pep Baquer fa una mirada crítica i amorosa sobre l'homosexualitat a l'Església

Mor el monjo de Poblet Alexandre Masoliver, historiador de referència del monaquisme

Vedruna: "Treballar cultura religiosa a l'aula és clau per assolir múltiples competències"

23 Recull de premsa | Documental del bisbat de Solsona - Els cristians i Netflix - La trucada del Papa

24 Agenda | Setmana Gaudí - Llibre *Canviar el consum per canviar la vida* - Missa per Rovira Belloso

26 La setmana a les xarxes

Drets humans a Catalunya des de la perspectiva del protestantisme

PER GUILLEM CORREA
A VENTIJOL SUAU

Agraïm la iniciativa duta a terme per la Sindicatura de Greuges de Catalunya, que, fent ressò de les manifestacions de la Conferència Mundial de Dret Humans celebrada a Viena l'any 1993, i la Declaració dels Principis de París, ens ha conduït a la creació, l'any 2017, de l'Estructura de Drets Humans a Catalunya.

Dins de la tasca de promoció i engrandiment del l'àmbit dels Drets Humans al nostre territori, com a poble protestant, volem manifestar les preocupacions i consideracions en relació al desenvolupament d'una vessant del tot rellevant dels drets humans, que es concentra

en el capítol de la democràcia plural i més concretament en el dret a la llibertat religiosa. Val a dir que la llibertat religiosa és quelcom transcendent pel protestantisme, que des de ben lluny en el temps procura la màxima expressió d'aquest com a expressió fonamental de la llibertat.

Així, i per tal d'enriquir l'anàlisi dels drets humans a Catalunya, volem manifestar el nostre pensament sobre el que hauria de ser, quan abans millor, la definició i pràctica del dret a la llibertat religiosa com un element rellevant dels drets humans.

Partint de l'ordenament jurídic actualment vigent, hem de recordar que el fenomen religiós és contempla des de la Constitució Espanyola amb la declaració d'Espanya com Estat aconfessional (Art 16 CE), que garanteix la llibertat religiosa i de culte i que preveu la cooperació de l'Estat amb l'església Catòlica i la resta de confessions. Cal veure que ja en la seva definició de drets, resta inserit una llavor discriminatòria entre uns i altres, que de fet, resta no només igualtat, sinó també neutralitat.

La NEUTRALITAT dels poders públics és, pel protestantisme, un concepte bàsic que cal definir i desenvolupar extensament, doncs l'experiència i pràctica dels més de 40 anys de vigència constitucional ens han ensenyat que la simple manifestació del dret a la igualtat i llibertat religiosa, no es reflecteix amb la necessària extensió del respecte i recolzament a les creences i pràctiques religioses, doncs més aviat veiem que aquesta neutralitat es representa a la societat com una actitud d'indiferència i àdhuc manca de reconeixement envers els moviments religiosos i de rebuig del fenomen religiós.

Sota el nostre punt de vista, hem de dir que les nostres peticions estan fonamentades en allò que ja forma part de l'ordenament jurídic vigent, com ara son els Arts. 18 i 19 de la Declaració Universal dels drets Humans, adoptada i proclamada per l'Assemblea General de les Nacions Unides, resolució 217 A (III), de 10 de desembre de 1948 .

Article 18. Tota persona té dret a la llibertat de pensament, de consciència i de religió; aquest dret inclou la llibertat de canviar de religió o de creença, i la llibertat, individualment o col·lectivament, en públic o en privat, de manifestar la seva religió o creença per mitjà de l'ensenyament, la pràctica, el culte i l'observança.

Article 19. Tota persona té dret a la llibertat d'opinió i d'expressió; aquest dret inclou el de no ser molestat a causa de les pròpies opinions i el de cercar, rebre i difondre les informacions i les idees per qualsevol mitjà i sense límit de fronteres.

Cal significar que es parla de drets d'exercici individual o col·lectiu, és a dir que no només es refereix a la creença religiosa interior de la per-

sona, sinó a la pràctica, comunicació i difusió col·lectiva de les creences religioses.

NEUTRALITAT significa que els poders públics no facin ingerències en el desenvolupament de les pràctiques religioses dels col·lectius amb sensibilitat espiritual.

NEUTRALITAT significa que les administracions facin un actiu suport de les comunitats religioses, proveint-les de tot el que els cal per tal de desenvolupar-se en el si d'una societat poc espiritualitzada, i per tant caldrà que els poders públics donin suport actiu a totes les religions de forma igualitària.

NEUTRALITAT significa facilitar la convivència dels grups religiosos amb altres grups socials, sense donar més rellevança als moviments que no tenen característiques espirituals, respecte dels que sí que la tenim.

NEUTRALITAT significa no donar suport al ateisme excloent que pretén desacreditar els moviments religiosos, eliminant els drets a l'expressió de les creences. Cal que els poders

públics facin una protecció activa del dret a manifestar la nostra fe, de forma normalitzada, impedint que l'ateisme excloent tingui més rellevància i suport de les administracions que l'activitat religiosa.

NEUTRALITAT significa que les administracions i poders públics donin sortida activa a la formació de l'ordenament jurídic que permeti els moviments religiosos l'obertura de nous centres de culte, i no permetre que l'aplicació de normes de contingut genèric facin una indirecta limitació de la pràctica religiosa i la difusió de les creences.

NEUTRALITAT significa que els moviments religiosos puguem manifestar les nostres opinions sobre qüestions ètiques, socials i de gènere, amb continguts diferencials respecte d'altres consideracions respectables, però no compartides pels idearis religiosos.

NEUTRALITAT significa que activament els poders públics empoderin el desenvolupament de les Lleis sobre llibertat religiosa.

Cal superar, eixamplar i desenvolupar els continguts conceptual i normatiu de la vigent Llei Orgànica de Llibertat Religiosa, així com de la Llei Ordinària 24/1992, sobre acords de cooperació del protestantisme amb l'estat espanyol, i les normes sobre llocs de culte, per tal de que la norma no sigui una limitació, sinó un canal de creixement dels sentiments, creences i pràctiques religioses.

Cal eixamplar i desenvolupar els canals d'accés als fons públics de col·laboració social per tal de no fer inviable, com avui és a la pràctica, la dotació pressupostària dels ens religiosos, per tal de que puguin dur a terme els seus programes estructurals d'acció social i religiosa, considerant el cofinançament de les entitats com a signe de normalitat religiosa, essent la religió un fenomen públic i no exclusivament privat.

Cal normalitzar les manifestacions religioses de caràcter oficial, quan per les vicissituds de la vida pública escau participar en manifestacions religioses, per a que, realment es posi a la pràctica el principi constitucional d'aconfes-

sionalitat de l'estat, promovent la participació dels representats públics i polítics en els actes religiosos, en peu d'igualtat, respecte de tots els grups religiosos.

Cal empoderar el concepte de llibertat religiosa en la seva dimensió dins del catàleg dels DRETS HUMANS, assumint que no només es tracta de creure lliurement, sinó de manifestar-se en llibertat i normalitat, i amb el recolzament igualitari dels poders i dels pressupostos econòmics públics per a tots els grups religiosos i ideològics, sense distinció d'orientació en l'opinió religiosa i de consciència.

Consell Evangèlic de Catalunya.
Barcelona, 19 de juny de 2019

Fotografia Morguefile | NaokoHashimoto2

De silencis

**PER JESÚS RENAU
A VISIÓ POSITIVA**

Feia molt poca estona que havíem començat el “bany de bosc”. Respirant a un ritme tranquil, tot ens anàvem introduint lentament pel camí dels arbres i ens envaïa una nova sensació.

A mida que anaves caminant, el silenci interior creixia. Els sorolls de la ment, la tensió, aquell petit i indesxifrable neguit que portaves des de feia hores... anaven minvant. Pas a pas disminuïa el rum-rum i la quietud augmentava suaument. Pocs instants després, com qui buida l'aigua d'un vas, entraves en el no-soroll quasi absolut. ERA EL PRIMER SILENCI, el buidament.

Semblantment, des del primer silenci, i de manera molt lenta i creixent, escoltaves unes noves remors. El vent, aquell trepitjar el sòl, l'aigua de la riera... un ocell proper, un de llunyà. Totes venien de fora la ment i anaven guanyant espai interior.

No tenien res a veure amb el primer pas del buidament. No eren tenses, inoportunes ni estridents, al contrari, harmonitzaven amb el silenci anterior. ERA LA REMOR DE LA NATURA EN EL SEGON SILENCI. Silenciada natura que es comunicava.

La noia que feia de guia del bany de bosc molt suaument ens diu: "Ara que cadascú cerqui un arbre, el pot mirar, el pot tocar i fins abraçar-s'hi". No et costa gens escollir. Sempre t'han agradat els roures. El tens davant. Mires, no investigues; el veus, no penses. El toques amb la mà, t'hi abrades. Quietud, plena d'una suau emoció. ÉS EL TERCER SILENCI, EL DE LA COMUNIÓ.

I, precisament en aquells moments, et senties abraçat no sols al roure, sinó al molt més enllà, en el tot... a la realitat transcendent. Feia estona que en el teu cap no lligaves un pensament i el que ara t'arriba és de Francesc d'Assís: *Deus meus et omnia*. Déu meu i tot.

JESÚS RENAU | [LLEGIR AL WEB](#)

“Corpus és històricament la Festa Major de Barcelona”

Infants bocabadats davant l'ou com balla, escoltes visitant el claustre de la catedral de Barcelona i desenes de milers de persones entrant i sortint del recinte al llarg d'aquests dies. Aquesta és una de les imatges que a partir d'aquest dimecres al vespre i fins diumenge es repetirà al claustre de la catedral de Barcelona i a d'altres indrets que també gaudeixen d'aquesta tradició pròpia del Corpus.

L'origen de l'ou com balla com a tradició de Corpus està documentat des de principis del segle XV. “Apareixen als albarans de l'època les sortides per anar a comprar els ous”, explica **Robert Baró**, canonge de la catedral de Barcelona i director del Secretariat diocesà d'art sacre i patrimoni cultural de l'arquebisbat de Barcelona. Hi apareix la referència clara i precisa “d'ous per

a la font del Corpus”. Però aquesta tradició és més antiga i pertany a un joc infantil dels infants a l'Alhambra de Granada cap al segle XIV. “Els nens agafaven ous buits i jugaven a fer-los ballar a les fonts”. Era un joc habitual en els llocs on hi ha fonts a l'Edat Mitjana.

Tot i ser en origen un joc, molt ràpid s'associa a casa nostra per a la festa de Corpus. Baró recorda que a les festes grans ja era tradició decorar les fonts, en genèric, però que per a la festa de Corpus s'associa especialment el món de la flor donada l'època en què se celebra, “en plena primavera o a finals”. Així les festes de la Santa Creu i de Corpus són les festes amb més flors.

“Hi ha una associació automàtica d'un element lúdic d'infants a un element catequètic”, expli-

ca, ja que al segle XV ja s'associa completament al Corpus. I encara ara, reconeix, els infants "es tornen micos amb l'ou com balla, comencen mirant-se'l i queden hipnotitzats". El que es fa a l'ou com balla és decorar la font. Quan decoren la font el que fan és que el cistell perquè caigui l'ou i torni a pujar és de cireres madures, perquè són toves, i quan cau l'ou no es trenca i torna a pujar. La cirera madura és molt vermella i s'associa l'ou blanc i rodó a la sagrada forma, a l'hòstia, i el cistell de cireres en forma de copa al calze ple de vi.

La festa de Corpus és un desdoblament del Dijous Sant. El Dijous Sant se celebren moltes coses concentrades en un mateix dia i al segle XIII amb el desenvolupament de la devoció eucarística, la devoció al Santíssim Sagrament, es planteja fer una festa només dedicada a això. "És per aquest motiu que s'agafa un dijous després d'haver celebrat la Pentecosta i la Santíssima Trinitat", afirma Baró, un dijous dedicat a l'Eucaristia, "per fixar-nos més en el misteri de la presència real de Jesús en l'Eucaristia". I l'ou com balla, com a representació simbòlica de la sagrada forma i el calze de vi, és la tradició visual catequètica més escaient.

L'ou com balla durant segles era exclusiu de la ciutat de Barcelona, i concretament exclusiu de la catedral de la ciutat, fins al segle XX que s'exporta a altres llocs de Catalunya. "A l'igual que és una exportació tardana treure'l de la catedral", explica Baró. En principi l'ou com balla era només el del claustre, però després es va anar copiant en d'altres patis de la ciutat.

La festa de Corpus, doncs, és important per a la catedral i per a la ciutat. Baró afirma que "la festa Major de la ciutat de Barcelona històricament és el Corpus". Després ja venen les festes patronals, però la gran festa és el Corpus. I de fet és a partir dels elements de la celebració de la festa de Barcelona que es desenvolupa tot el bestiar i tot l'imaginari festiu de Catalunya i de bona part de la Corona d'Aragó. El 1320 es té constància de la **primera processó** de Corpus a Barcelona de forma discreta. La processó en ple segle XIV comptava amb una desfilada del Santíssim Sagrament pels carrers de Barcelona, sortien primer les esglésies, després els símbols dels gremis, sortien les creus, el clergat i després les representacions de la Bíblia. Posteriorment també sortien relíquies de sants i després tot el poble. Tot això durant els segles XIV

i XV. Elements com la Patum de Berga, recorda Baró, "és un desenvolupament del Corpus de Barcelona". Cal remarcar que l'any vinent, 2020, se celebraran els 700 anys de la processó de Corpus.

I per què, doncs, Corpus no és festiu almenys a Barcelona? Baró recorda que Corpus és una de les festes que s'han traslladat a diumenge, segons l'acord en que es va arribar entre la Conferència Episcopal Espanyola i l'Estat. "Hi ha gent que entén que aquesta festa és molt important i baixa a la catedral, i d'altres que no, que ni se n'assabenten". Igual, afirma, que hi ha gent que se n'assabenta que és la Mercè només perquè hi ha un dia festiu.

A la catedral de Barcelona instal·len cada any l'ou com balla el dimecres al vespre i queda fins al diumenge, de manera que el dijous antic de Corpus ja estigui posat. "Els altres dies és gairebé com la fira de Santa Llúcia, mentre està el claustre obert no para de passar gent, escoles, famílies amb els nens, és un dels elements festius més recognoscibles a la ciutat, i la gent s'hi aboca".

Escola Labouré: “Volem aconseguir la millor versió dels nostres alumnes”

L'escola Labouré es troba al barri del Raval, al districte de Ciutat Vella de Barcelona. **Acaba de rebre** el Premi Blanquerna Educació de “Noves Respostes Educatives”, com a proposta inèdita que representa una contribució de noves oportunitats per als infants i joves. Quan parlem amb la seva directora, **Isabel Trilla**, ens confessa que avui és un dia molt ataregat de feina, han tingut algunes baixes dels responsables de menjador de l'escola i han hagut de buscar alternatives de suport. “Ens han ajudat els alumnes de 4t d'ESO amb els infants de primària”. I això que semblaria una cosa puntual, que els alumnes grans ajudin els petits, és bàsicament un dels eixos educatius d'aquesta escola.

L'escola Labouré és un centre de les Filles de la Caritat i forma part de la **Fundació Escola Vicenciana**, la fundació que la congregació té a nivell educatiu per a la província de Barcelona, les Illes i Barbastro. Es troben en un edifici cedit de la Casa de la Misericòrdia, i té el seu origen en la fusió de dues escoles del barri l'any 1975, l'escola parroquial del Carme i l'escola Nostra Senyora de la Misericòrdia, que ja portaven les Filles de la Caritat. Amb la fusió de les dues escoles va néixer l'escola Labouré, que pren el

11 | EDUCACIÓ

nom de Santa Caterina Labouré, una Filla de la Caritat a qui se li va aparèixer la Miraculosa.

Durant força anys l'escola Labouré es trobava en dos edificis. Educació Infantil i Cicle Inicial de Primària eren al carrer del Carme, i l'etapa des de 3r de Primària fins a 4t d'ESO estava al centre on actualment es troba tota l'escola. Són una escola d'una sola línia, amb uns 343 alumnes. L'escola està qualificada des del 1997 com a Centre d'Atenció Educativa Preferent (CAEP). Compten amb alumnat amb diferents ritmes, interessos i capacitats, del voltant d'unes vint-i-dues nacionalitats diferents de procedència.

L'alumne, el protagonista dels aprenentatges

"La nostra tasca docent consisteix fonamentalment en atendre la persona", ens explica Isabel Trilla. I ho fan fent que l'alumne sigui el protagonista dels aprenentatges. "No fem que l'alumne s'adapti al currículum sinó que nosaltres adaptem el currículum a les necessitats dels alumnes". Fugen de conceptes com pobresa o exclusió, i prefereixen parlar de diversitat, diferents capacitats, fragilitat o diferents ritmes. "Aquí sobretot hem de ser flexibles", re-

coneix Trilla. Cada any, cada curs, és totalment diferent. "Tenim llibres i material d'aula però s'adapten a les necessitats, i afegim el material complementari que creiem que és oportú per a cada alumne i grup".

Reconeixen que molts dels seus alumnes pateixen situacions socials fràgils i difícils, però molts altres gaudeixen de famílies estructurades i que els donen suport i motiven. L'únic que veuen a l'escola Labouré és que "sigui quina sigui la situació el que tenen són alumnes diversos", que mereixen "una dignitat de tracte". I és que avui dia que es parla de l'escola inclusiva, a l'escola Labouré això no és un concepte nou. "En el nostre cas la inclusió és en el dia a dia". I amb el treball del dia a dia aconsegueixen que els seus alumnes, mitjançant una atenció individualitzada, una molt bona orientació, i sobretot coneixent-los, arribin a assolir tot el seu potencial.

A l'escola compten amb dos lemes. Un d'ells diu 'Ben a prop per arribar ben lluny'. Aquest 'ben a prop' vol dir per a l'escola Labouré que són una escola de proximitat, una escola molt propera, on coneixen l'alumne i la seva família. "Coneixem l'alumne al llarg dels anys i ens dona la

possibilitat de veure on comença, com evoluciona i què esperem d'ell". L'escola no avalua l'alumne en funció del resultat sinó en funció d'allò que aquest alumne pot fer. I sobretot el seu objectiu, explica Trilla, "és donar-li aquelles eines que li permetin aprendre per si mateix". No és donar-li uns coneixements sinó donar-li eines perquè l'alumne adquireixi una autonomia i sigui capaç de desenvolupar al màxim de les seves possibilitats i capacitats.

Potenciar l'autoestima de l'alumne

I el que explicàvem al principi, la col·laboració dels alumnes grans amb els petits, és una petita mostra de com l'escola Labouré dona eines a l'alumnat per desenvolupar el seu potencial. Actualment s'anomenen assignatures APS, d'Aprenentatge i Servei, però a l'escola ja funcionen des de l'any 2003. En aquell moment el professorat detecta que existeix una conflictivitat entre els grups de 3r i 4t d'ESO. Notaven un canvi i sobretot que els alumnes no aprenien significativament. "No volíem fer comèdia, no volíem fer veure que els alumnes aprenien, sortien i ja està, sinó que volíem que aprenguessin de veritat".

12 | EDUCACIÓ

L'escola veia que el seu entorn social ja els pressionava suficient com per afegir-s'hi ells també i el que l'escola volia era estimular la seva autoestima. Van crear els 'Crèdits d'Aplicació'. Van destinar sis hores a la tarda, agafant d'aquí i d'allà, per fer cinc grups heterogenis amb tots dos grups classe, amb cinc propostes que podien triar els alumnes. Uns espais on es donés un aprenentatge significatiu i professionalitzador, i on l'alumne fos responsable i autònom. Van començar un de cuina, un de relacions públiques, d'electricitat, de teatre, o món infantil.

Els alumnes rebien la formació i després col·laboraven amb el Cicle Infantil, per exemple, en qualsevol cosa que necessités el Departament. També han treballat amb gent gran, amb el Centre de Dia Mil·lenari, o amb discapacitats, del Centre de Dia Sant Jordi. Tot això avui dia continua i s'ha reconvertit en les seves APS.

L'escola Labouré també treballa molt en xarxa, sobretot amb entitats del barri. "Som una escola totalment oberta, col·laborem amb ells i també demanem que les entitats entrin a l'escola". I és que l'escola "és una sola", no hi ha diferència.

"Tots els alumnes es coneixen, es fa un treball totalment vertical i transversal". Com a exemple Isabel Trilla ens explica que aquests dies tindran la graduació de 4rt d'ESO. "A l'hora de fer el càtering ens ajudaran els de 3r guiats per una ex alumne que ha estudiat Hosteleria. "Tot això és un aprenentatge per a ells, se senten útils".

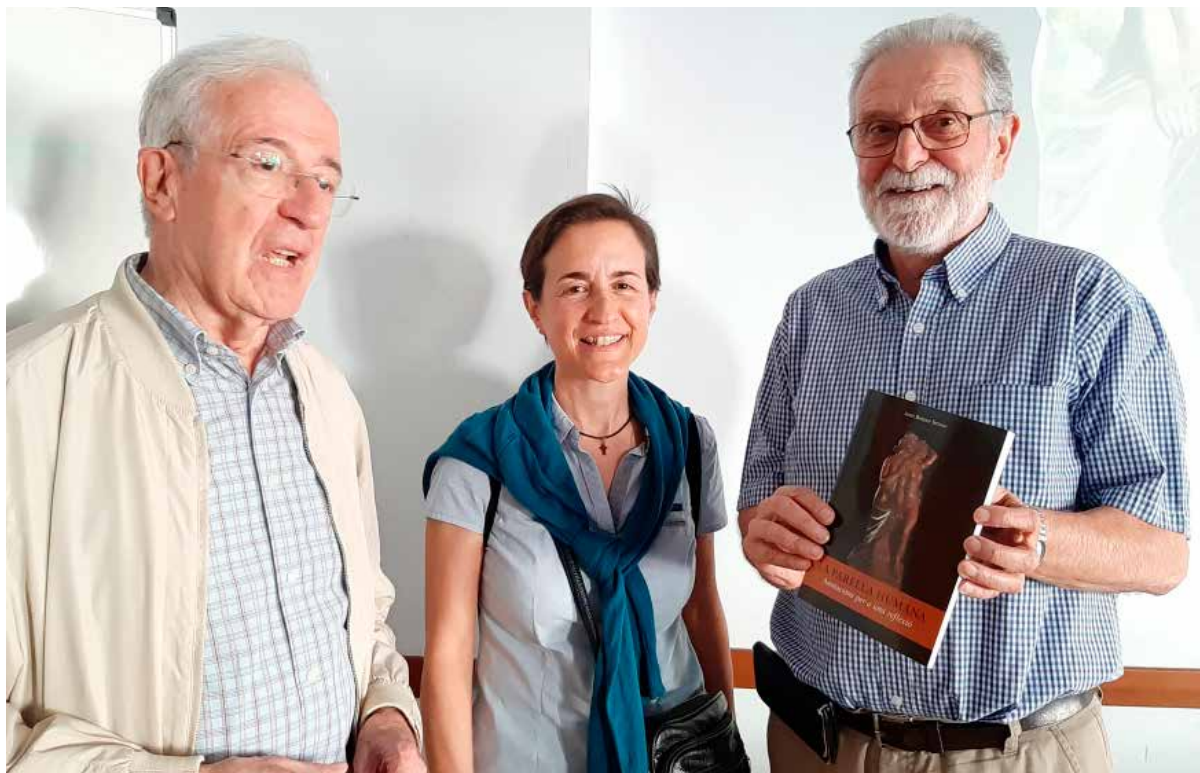
El carisma vicencià

L'escola Labouré, com a escola de la Fundació Educació Vicenciana, té molt present el carisma dels fundadors. Retornant al lema 'Ben a prop per arribar ben lluny', Trilla explica que 'El ben a prop' és la proximitat. "Som molt propers i tot ho fem amb un clima de senzillesa". El que persegueixen és la recerca de l'excel·lència, però l'excel·lència "és aconseguir la millor versió dels nostres alumnes". I per fer-ho des de l'escola creuen en ells, en els seus potencials, els estimulen i acompanyen "perquè aconseguixin el màxim desenvolupament de les seves capacitats".

Un altre lema, i aquest sí que fa referència al seu tarannà d'educadors vicencians, és el de

'Responsables d'una Herència'. "Som els transmissors dels valors vicencians que els nostres fundadors, **Sant Vicenç de Paül** i **Santa Lluïsa de Marillac**, ens han llegat". I ells ho tradueixen en "proporcionar als alumnes una educació integral i de qualitat, que desenvolupin el compromís social", i tot això ho fan, "des de l'estima, des de la senzillesa, el respecte i sobretot la confiança".

En definitiva, a l'escola Labouré persegueixen que els seus alumnes "siguin feliços i que se sentin valorats i necessaris". Expliquen que el seu objectiu és "que quan acabin 4t d'ESO cap alumne es quedi al carrer". Que tots continuïn la seva formació, i que sàpiguen que tenen un referent que és l'escola i que sempre poden tornar-hi. I de fet ho fan moltes vegades. "Sovint venen a explicar-nos allò que han aconseguit, o demanant ajuda amb la física, o orientació educativa. Sobretot volem ser un referent per a ells".

El jesuïta Pep Baquer fa una mirada crítica i amorosa sobre l'homosexualitat a l'Església

Per una Església més evangèlica i compassiva, on totes les orientacions sexuals se sentin acollides. Així s'ha presentat el llibre *La parella humana* del jesuïta **Josep Baquer** aquest dimarts al vespre al Casal Loiola de Barcelona en una sala plena de gom a gom. Més d'un centenar de persones s'han reunit per conèixer un text que s'emmarca dins d'un "diàleg intraeclesial" i que neix com una opció de consciència. Baquer l'ha escrit per generar opinió: "Hem de començar a generar vida nosaltres, la vida va davant, els documents oficials ja arribaran", ha dit amb convenciment.

El nucli central de *La parella humana* desgrana la pregunta "en quin sentit és sagrament la parella heterosexual". I a partir d'aquí ofereix una mirada positiva i oberta. Baquer basa el relat en la seva experiència d'acompanyament real. I hi explica "què vol dir acompanyar la diversitat". L'autor espera que el llibre ajudi "a obrir els ulls i el cor, a activar el sentit comú a la part més prepotent de la mesa de diàleg i, a tots seny, esperança i coratge i molta lucidesa".

En el diàleg de dimarts sobre el llibre han participat l'autor Pep Baquer, la religiosa de Jesús

Maria **Maite Valls** i l'escolapi **Ramon Maria No-gués**. Tots tres professors a la Fundació Vidal i Barraquer, tant del Postgrau en Acompanyament Espiritual com del Màster en Espiritualitat Transcultural. Una taula moderada per **Marisol Ortiz**, membre de les Comunitats de Vida Cristiana vinculades al Casal Loiola, cofundadora d'Acollim i membre d'AMPGYL (Asociación de Madres y Padres de Gays y Lesbianas).

Ortiz ha repassat els continguts del llibre: des dels fonaments bíblics i doctrinals, passant per la parella humana com a sagrament, la plenitud humana i l'homosexualitat, fins a respondre si els gais tenen llibertat d'opinió en el si de l'Església. Ha descrit el text com "una entenedora reflexió sobre l'homosexualitat a l'Església" i ha dit que l'autor "fa una mirada crítica i amorosa des del si de l'Església".

L'art de l'equilibri entre la minoria i l'Església

La religiosa de Jesús Maria, psicòloga, psicoterapeuta i mestra Maite Valls ha descrit la lectura del llibre com "un recorregut de profunditat". Tant pels textos que l'Església utilitza per justificar la seva opció davant l'homosexualitat, com el recor-

regut pel patiments d'aquestes persones que per la seva orientació viuen un rebuig. "Avui tots portem en el cor aquesta minoria", ha dit Valls.

"El Pep fa una crítica dels textos de l'Església que condemnen l'homosexualitat i intenta donar unes estructures i uns fonaments més flexibles, en definitiva, més evangèlics". Segons Valls, l'autor no se situa a la contra de ningú sinó "a favor dels qui més pateixen, en aquest cas, a favor d'aquesta minoria". Al llarg del llibre Valls hi ha detectat "un art d'equilibri entre aquesta minoria i l'Església". I també "una nova interpretació, una nova esperança, una nova llum que eixampla el cor".

De les normes a la llibertat

Valls ha parlat de cinc eixos transversals del llibre. Per un banda, l'ha descrit com un exercici de justícia. "Justícia a tantes persones que viuen aquesta exclusió, que viuen aquest patiment per causa de la seva orientació sexual". També ha valorat la transparència i valentia de "dir les coses pel seu nom". En tercer lloc ha subratllat la delicadesa i la sensibilitat de l'autor en aquest "intent de reparar el patiment

d'aquestes persones i, alhora, la delicadesa i sensibilitat en una profunda estimació per l'Església, tot i experimentar-la com a feble i pecadora". Ha parlat de la llibertat de l'autor a l'hora de fer "una lectura crítica". I finalment, s'ha referit a la responsabilitat "de reconstrucció dels fonaments des de dins de l'Església".

Valls creu que de fons hi ha "una proposta d'utopia, que està en passar de l'Església jeràrquica, on uns pocs marquen el camí de la resta, a l'Església poble de Déu, on la recerca de la veritat es fa entre tots, en comunió, des de la base". També considera que l'autor fa una crida a "passar de la rigidesa, a la consciència i a exercir la pròpia llibertat".

En l'àmbit de pertinença eclesial, ha demanat "passar d'apartar-nos de l'Església perquè no respon a les nostres expectatives -la temptació que podem tenir- a estimar-la com una mare". Valls ha conclòs que el llibre l'ha reafirmat en un convenciment profund: "La vida no són normes, lleis, teories, sinó que es tracta d'elaborar el que portem a dins i viure-ho des de la llibertat i des de la coherència interior, i lluitar perquè les minories també puguin viure".

“La relació sexual sempre és conflictiva”

L'escolapi Ramon Maria Nogués, autor del pròleg del llibre, ha presentat algunes consideracions des de biologia. “Quan parlem des del punt de vista ètic, espiritual, la gent del ram de la cera -teòlegs, capellans, etc.- tendim a fer teories que després projectem sobre la realitat”. En comptes fer el camí a la inversa. Ha defensat així que “la relació sexual sempre és conflictiva”, de la mateixa manera que “totes les grans relacions humanes són conflictives”.

Per aquesta raó ha recomanat parlar de l'homosexualitat sense perdre de vista que “la parella humana heterosexual és el lloc de grans elaboracions i de grans fracassos i conflictes”. Sense anar més lluny, s'ha referit a la freqüència amb què es produeixen trencaments entre parelles.

També ha explicat que “des del punt de vista biològic la parella típica és l'heterosexual”. Si bé “la biologia moderna ha analitzat que en moltes espècies es donen parelles minoritàries homosexuals”. I que “el biòleg registra aquesta situació com a minoria normal”.

“No hi ha minories exitoses”

Sobre les raons d'aquesta evidència, Nogués ha explicat que “la discussió és viva”. “Els sociòlegs tendeixen a dir que mana la cultura i els

biòlegs, que mana la biologia”. En qualsevol cas, ha recomanat que aquesta situació observada per la biologia moderna “sigui tinguda en compte per totes les disciplines de tipus normatiu, com l'ètica”.

Nogués ha defensat que “no hi ha cap teoria que expliqui satisfactòriament perquè en el món animal en general hi ha parelles homosexuals”. Del caràcter minoritari d'aquesta realitat, ha fet una reflexió més aviat antropològica: “Les minories sempre tenen problemes i el nostre país és un exemple: no hi ha minories exitoses, allò que no és freqüent, crida l'atenció i crea rebuig”.

Per això ha dit que el pas de l'acceptació social “no implica que no hi hagi dificultats associa-

des a la vivència de les minories”. S'ha referit a l'experiència particular de les parelles homosexuals. I ha conclòs afirmant que “la qualitat de la sexualitat heterosexual i homosexual sempre s'ha de mesurar per l'amor, no pel tipus de relació que es produeix”.

Vèncer el cercle paternalista

L'autor, Pep Baquer, ha recordat que va participar en la presentació del llibre *Tender un puente del jesuïta James Martin*. Un text que, segons Baquer, apuntava les claus per fer possible un diàleg intraeclesial. “S'agafava a tres paraules que surten al catecisme de l'Església catòlica: respecte, compassió i sensibilitat”. Deia, Martin, que aquest diàleg és un pont de doble direcció. Una invitació al diàleg i a la pregària.

Però hi va trobar a faltar “la referència a l'assimetria fàctica que hi ha a banda i banda de la mesa de diàleg: la jerarquia -minoria- i el laïcat -majoria”. En aquell moment Baquer ja havia escrit *La parella humana*. Al seu llibre proposa les condicions i el contingut del diàleg. Expo-

sa “la tensió teòrica entre Església comunitat i Església jeràrquica” i refresca textos conciliaris “que potser tenim oblidats”.

Baquer ha demanat explícitament recuperar el tercer capítol de la Constitució *Lumen gentium*. “Hauríem de començar a vèncer aquest cercle paternalista; i això vol dir que hem d'opinar amb tota llibertat i hem de posar tot allò que sabem i que investiguem, al servei de la comunitat”, ha defensat.

Baquer també inclou una lectura de textos bàsics de la Doctrina Social de l'Església: “Amb gran sorpresa, quan un llegeix tota l'argumentació bíblica que es fa servir als llibres de moral per dir 'l'homosexualitat, no'." El jesuïta considera, textos en mà, “que no es pot provar absolutament res del que es pretén provar amb la doctrina oficial”. I conclou que “no es pot manipular la Bíblia per explicar segons què”.

Mor el monjo de Poblet Alexandre Masoliver, historiador de referència del monaquisme

El monestir de Poblet perd un dels seus grans intel·lectuals. Aquest dimarts ha mort als 85 anys el pare **Alexandre Masoliver**. Historiador de referència sobre el monaquisme a Europa i a Catalunya, va ser el bibliotecari del monestir de Poblet durant 27 anys i durant més de trenta director d'estudis. La missa i enterrament ha tingut lloc aquest dimecres 19 de juny a la basílica del monestir.

Alexandre (Ignasi) Masoliver i Masoliver va néixer l'11 de febrer de 1934 a Seira (Ribagorça d'Osca) on es seu pare exercia de metge. La família es va traslladar a Barcelona, va estudiar al col·legi Alemany, a l'Escola Pia del carrer Balmes, i finalment el 1956 es va llicenciar en

dret civil a la Universitat de Barcelona. Tot i que va començar les pràctiques en un bufet d'advocats, el 1959 va ingressar al Monestir de Poblet. El 1960 va fer el vots solemnes. Ha estat 59 anys monjo de la comunitat cistercenca i, ordenat el 1967, sacerdot durant 52 anys.

La formació al monestir en filosofia i teologia i el doctorat en teologia a l'Ateneu Pontifici de Sant Anselm de Roma, el va portar cap els estudis històrics. La seva tesi doctoral ja se centrava en l'origen de la congregació cistercenca a la Corona d'Aragó. Amb el temps va aprofundir aquesta especialitat i una de les seves obres de referència és la *Història del Monaquisme Cristià*. Tres magnes volums editats a Publicacions

de l'Abadia de Montserrat traduïts també al castellà. **Juntament** amb el pare **Agustí Altisent** va ser un dels principals investigadors i divulgadors de la història del mateix monestir de Poblet, recollit en diversos llibres i **nombrosos** articles acadèmics. La producció bibliogràfica s'amplia en diverses obres d'espiritualitat monàstica i bíblia com *Si cerques Déu de veritat... Reflexions sobre la vida monàstica*, i també en l'àmbit de l'art.

Va ser president de la Sociedad de Estudios Monásticos, membre de la Societat Catalana

d'Història eclesiàstica Moderna i Contemporània i de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona. Entre altres reconeixements, el 1988 va rebre la Creu de Sant Jordi.

El 1995 també va exercir com a secretari d'actes del Concili Provincial Tarraconense amb acurat servei com tot el que va demostrar durant la seva vida monàstica.

Vedruna: “Treballar cultura religiosa a l’aula és clau per assolir múltiples competències”

Fa deu anys que les escoles Vedruna van replantejar els materials per treballar a les aules el fet religiós. Ho van fer per donar resposta a un canvi sociològic a Catalunya, així com per respondre millor a la diversitat d’alumnat a les seves aules. Aquest dijous la Fundació Vedruna Catalunya Educació ha presentat a l’Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura els materials de cultura religiosa de la xarxa de centres Vedruna.

Un itinerari que neix del que són, ha afirmat **Manel Salas**, responsable de l’Àrea de Pedagogia i Innovació de Vedruna Catalunya Educació, “escoles cristianes convençudes que el que ens uneix a les altres confessions religioses és molt més del que ens separa”. Uns materials destinats a descobrir el fet religiós des dels tres anys fins als divuit.

Ramon Rial, director de l’Escorial Vic, membre de l’equip de formació de Fundació Vedruna Catalunya Educació i coordinador de tot el projecte, ha estat l’encarregat de presentar els materials. “No presentem res de nou”, ha afirmat, “sinó que volem mostrar un recorregut que les escoles Vedruna hem fet al llarg de deu anys”.

Per a Rial, la cultura religiosa és un tema de debat avui a Catalunya. Fa anys que es viu un canvi sociològic i calia donar resposta. I la resposta des de Vedruna s'ha fet en format camí, responent a la pregunta 'des que un nen entra a Vedruna, quin camí hauria de fer en cultura religiosa?'. "Més que respostes plantegem preguntes als alumnes", ha afirmat Rial. Proposen una metodologia concreta, que parteix sempre de l'experiència de l'alumne, "no volem iniciar el tema amb una distància". Es basen en el mètode de l'experiència - valor - transcendència.

I el canvi més gran és el canvi en el to i en la mirada. Rial ha posat el focus en com s'ensenya ara el fet religiós en comparació a trenta anys abans. Rial creu que el currículum actual de la conferència episcopal espanyola aplica un to catequètic, i des de Vedruna pensen que l'escola "no ha de tenir aquest to", sinó presentar el fet religiós i sobretot "entendre un llenguatge". "Donem a l'Àrea de Cultura Religiosa el mateix pes que l'Àrea de Llengua, Medi o Matemàtiques", ha remarcat Rial, ja que pensen que "treballar cultura religiosa a l'aula és clau per assolir múltiples competències". Competències com la lingüística, la social-cívica, la cultural i artísti-

ca, o l'aprendre a aprendre. "La cultura religiosa fa una aportació a les competències dels alumnes", ha reafirmat.

Així a les escoles Vedruna, l'alumnat de 3 a 6 anys utilitza una titella, la 'Duna'. A 1r de primària la titella explica uns valors; a 2n s'explica el calendari propi; a 3r es coneixen les grans històries de la Bíblia; a 4t es treballen les Paràboles; a 5è es presenta la figura de Jesús; a 6è s'explica el llenguatge simbòlic; a l'ESO es repeteix el mateix amb un to més elevat i s'explica l'Església a Catalunya; i a Batxillerat s'encamina l'alumnat cap al servei de la societat. "Volem fer ciutadans competents del segle XXI". I després de deu anys impartint cultura religiosa des de Vedruna assenyalen que "cap alumne ha deixat l'aula per fer cultura religiosa".

La presentació dels materials de cultura religiosa ha comptat amb una taula rodona sobre "Educació i cultura religiosa en la Catalunya del segle XXI", conduïda per la periodista **Miriam Díez**, directora de l'Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura, i amb la presència i debat de **Josep-Lluís Carod Rovira** i **Francesc Torradeflot**.

A la qüestió sobre si la societat entén que la cultura religiosa és un dret, Carod Rovira ha afirmat que "s'està pagant el monopoli del nacional catolicisme". Catalunya viu una reacció social negativa davant el fet religiós, que fa que quedi molt camí per recórrer. "Tenim una profunda ignorància sobre el fet religiós", ha explicat el polític. El gran encert de Vedruna, segons Carod Rovira, "és presentar la cultura religiosa més enllà de la cultura només, i afegir la transcendència, la 'dimensió desconeguda'".

Per a Francesc Torradeflot, director de l'Associació Unesco per al Diàleg Interreligiós, el fet religiós s'ha fet cada vegada més complex i ric, cosa que porta la necessitat encara de "definir també el concepte de cultura religiosa". Torradeflot advoça per afegir una educació en diàleg interreligiós i interconviccional, ja que cal una definició de religió més matisada. "El fet religiós no pertany a les institucions religioses", ha assenyalat, i ha apuntat un dels reptes actuals com a societat, el desafiament del conflicte entre la *high religion*, "aquella que ensenya a matar", i la *soft religion*, "la que ensenya a estimar".

Més de 500 persones tornen la Mare de Déu del Remei a l'ermita

El diumenge 16 de juny es van cloure les Festes Decennals a Alcover amb el retorn de la imatge de la Mare de Déu del Remei a la seva Ermita. Aquestes festes s'han escaigut en el 30è aniversari de la coronació d'aquesta Santa imatge que ha comptat amb la veneració i homenatge de moltes entitats de la vila i dels pobles que li tenen especial devoció com són El Rourell, La Masó i El Milà. Més de cinc-centes persones procedents de tot l'arxipresat, coincidint amb la trobada de cristians de l'Alt Camp, van participar en la cloenda que es va iniciar a l'església parroquial de l'Assumpció d'Alcover.

ARQUEBISBAT DE TARRAGONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Renovat el patronat de la Sagrada Família

El cardenal **Joan Josep Omella i Omella** ha renovat els membres del Patronat de la Fundació Junta Constructora del Temple Expiatori de la Sagrada Família, pels propers tres anys. Són **Esteve Camps i Sala** com a president delegat, **Maria Carulla de Tomàs** com a vicepresidenta, **Pere Alegri i Guitart** com a tresorer, **Jaume Solé i Janer** com a secretari, i com a vocals el bisbe auxiliar de Barcelona **Sergi Gordo Rodríguez**, **Joaquima Alemany i Roca**, **Mar Galceran Peiró**, **Guillem López Casanovas** i **Joan Trias de Bes Mingot**. El president nat del Patronat és l'arquebisbe de Barcelona.

BASÍLICA DE LA SAGRADA FAMÍLIA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

"Units i compromesos": Jornada diocesana d'Urgell

En resposta a aquesta crida, dissabte 15 de juny s'han aplegat a La Seu d'Urgell prop de cinc-centes persones, entre feligresos arribats de tots els racons del territori del Bisbat d'Urgell, voluntaris de Càritas i joves dels grups Txt de Puigcerdà, Balaguer, La Seu, Andorra i altres indrets de la Diòcesi. "Units i compromesos" també com a lema de la IV Jornada Diocesana del Bisbat d'Urgell, "que és ja una petita bona tradició que ens fa molt bé", tal com ha dit l'Arquebisbe **Joan-Enric** en la salutació inicial als participants.

BISBAT D'URGELL | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Primer Concurs de fotografia d'Esglésies de Catalunya

L'Arxiu Gavín organitza el I Concurs de Fotografia Digital d'Esglésies de Catalunya per a celebrar la Setmana Internacional dels Arxius 2019. El concurs fotogràfic consisteix en la publicació de fotografies que donin a conèixer els valors religiós, històric i patrimonial de les esglésies de Catalunya. Es pot fer per Instagram amb les etiquetes #inventariesglesiescatalunya #arxiugavin #monestirdelesavellanes o bé enviant un correu electrònic a arxiugavin@maristes.cat, del 9 de juny al 9 de juliol.

MONESTIR DE LES AVELLANES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Una capella escolar als premis FAD d'Arquitectura

Equivaldria a ser una obra escollida als premis Goya de cinema. El projecte en qüestió és la reforma de l'església del Col·legi Lestonnac de Barcelona. Els autors són els membres de T113-Taller d'Arquitectura; **Giuseppe Giacalone**, **Maria del Mar Viladot** i **Eloi Aran**, professor també del centre educatiu. Amb la Companyia de Maria han col·laborat amb la reforma de l'espai d'interioritat pel Col·legi Lestonnac-Badalona i, actualment, estan duent a terme la reforma de l'església de l'orde religiosa a la seva ciutat natal, a Bordeus, França.

REDACCIÓ CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Càritas constata ferides pendents de cicatritzar

Malgrat haver superat la crisi, encara hi ha ferides obertes. La precarietat laboral, en forma de contractes temporals o a temps parcial i de sous insuficients units a l'elevat preu de l'habitatge o els subministraments, són els principals esculls que es troben les famílies i que les aboquen a una situació d'exclusió. Una realitat que s'agreuja en el cas de les persones en situació administrativa irregular, que veuen vulnerats drets tant bàsics, com la sanitat, el treball o la participació i sovint són víctimes de pràctiques abusives o d'explotació laboral. Tenir un habitatge i una ocupació tampoc no garanteix viure amb dignitat.

CÀRITAS SANT FELIU LL. LLEIDA, SOLSONA I URGELL
| [LLEGIR AL WEB](#) (+)

23 | RECUILL DE PREMSA

La història del bisbat de Solsona, en un documental

Dl, 17/06/2019 | Regió 7

Trucada sorpresa del Papa a un voluntari de la plataforma d'aliments de Manresa

Dm, 18/06/2019 | Regió 7

Saquegen l'església de Fares a Sant Ferriol i roben una talla del s. XVIII

Dm, 18/06/2019 | Diari De Girona

Un inversor egipci proposa aixecar un centre per a la pau a les Tres Xemeneies de Sant Adrià

Dc, 19/06/2019 | ARA

Compten 6.848 beneficiaris de Càritas a l'Alt Empordà

Dj, 20/06/2019 | El Punt Avui

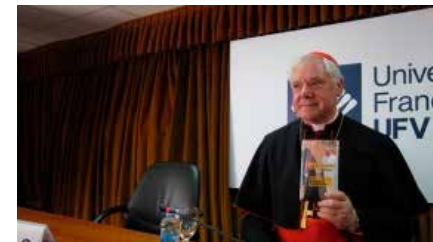
20.000 cristians demanen a Netflix la cancel·lació d'una sèrie... que no és seva

Dv, 21/06/2019 | La Vanguardia

Omella declararà com a investigat per falsificació de documents privats

Dv, 21/06/2019 | El Món

Catòlics integristes que veuen el progressisme com el "dimoni" fan un simposi a Barcelona

Dv, 21/06/2019 | El Món

Dimarts 25 de juny

- **Vine i ho veuràs. Trobada d'escolans.** De 10 a 17 h. Organitza Secretariat diocesà de Vocacions de l'arquebisbat de Tarragona. Vinyols i els Arcs.
- **Setmana Gaudí.** Del 25 al 28 de juny. De 17 a 19 h. Ateneu Universitari Sant Pacià. Barcelona.
- **Taller de meditació sufí.** De 19 a 20:30 h. Centre Cívic Sant Martí de Provençals. Barcelona.
- **Pregària, Música i Silenci.** De 19 a 20 h. Caputxins de Sarrià. Barcelona.
- **Prevenició d'abusos a menors.** 20:30 h. Parròquia de Tàrrega. Tàrrega.

Dimecres 26 de juny

- **Presentació del llibre 'Canviar el consum per canviar la vida', de Carles Armengol, amb Josep M. Esquirol, Carles Armengol i Laura Mor.** De 19 a 20 h. Llibreria Claret. Barcelona.

- **Prevenició d'abusos a menors.** 20:30 h. Església de Sant Joan. Berga.

Dijous 27 de juny

- **Art, Poder i Religió a l'Edat Mitjana.** De 9 a 17:30 h. Institut Superior de Ciències Religioses de Vic (ISCRVic) Edifici Seminari. Vic.
- **Campaments d'estiu del Moviment Cristià de Joves.** Del 27 al 30 de juny. Organitza Moviment Cristià de Joves i Universitaris i Estudiants Cristians de la diòcesi de Barcelona. Calaf.
- **Les plantes i els usos de la mel.** De 18 a 19:30 h. Organitza Associació Musical Escampillem. Centre Cívic Barri Vell - Mercadal. Girona.
- **Morir d'esperança. Vetlla de pregària.** 20 h. Organitza Comunitat de Sant'Edigio. Basílica dels Sants Màrtirs Just i Pastor. Barcelona.
- **Amics de Sant Francesc.** 20 h.

Convent de Sant Antoni de Pàdua. Barcelona.

- **Concert solidari "Mujeres Burkina" pels missioners.** 20:30 h. Parròquia de la Bonanova. Barcelona.

Divendres 28 de juny

- **Exercicis espirituals a Caldes de Montbui.** Del 28 al 30 de juny. Organitza Cooperadors Parroquials de Crist Rei. Casa Mare de Déu de Montserrat. Caldes de Montbui.
- **Presentació de 'Jesús, mensajero de libertad', de Saturnino Menchón.** 12:30 h. Església de la Mare de Déu del Carme. Tarragona.
- **Rodoreda i la pintura.** Mercè Ibarz. 16 h. Santa Cecília de Montserrat-Espai d'Art Sean Scully. Marganell.
- **Tabor conference.** Del 28 de juny a les 17 h fins el 30 de juny a les 16 h. Organitza Delegació de joventut

de l'arquebisbat de Barcelona. Escola La Salle Bonanova. Barcelona.

- **Presentació del llibre 'El corazón de la pastoral', de Fernando Cordero.** 18 h. Llibreria Paulinas. Barcelona.
- **Vetlla per les persones vulnerables, migrants, presos i sense llar.** 19 h. Parròquia de Sant Pau del Camp. Barcelona.
- **Lídia Pujol al Festival Dansàneu.** 19:30 h. Església de Sant Joan d'Isil. Isil.
- **Pregària de Taizé a Pompeia.** De 20 a 21 h. Caputxins de Pompeia. Barcelona.

Dissabte 29 de juny

- **VIII Aplec de sant Josepmaria a Andorra.** Sant Julià de Lòria.
- **Un Dia i Mig de Zen amb Mestre Soko.** 29 i 30 de juny. De 7 a 14 h. Dojo Zen Ryokan. Barcelona.
- **El servei de les esglésies a la societat.** De 10 a 18 h. Organitza

25 | AGENDA

Centre Ecumènic de Catalunya.
Casal Borja. Sant Cugat del Vallès.

- **Recés.** 29 i 30 de juny. De 10 a 18 h. Monestir de Sant Benet de Montserrat. Marganell.
- **Missa en el primer aniversari de la mort de Rovira Belloso.** 12:30 h. Oratori de Sant Felip Neri. Barcelona.
- **Visita temàtica al Castell de**

Cardona: "Sant Vicenç, joia del romànic català". 17 h. Castell de Cardona.

- **Santa Maria del Mar més Born de nit.** 17:30 h. Organitza Arquitectura de Catalunya d'avui i de sempre. Plaça de Sant Agustí Vell. Barcelona.
- **Cantata solidària de Bach.** 20:15 h. Església M. de Déu del

Carme dels pares carmelites de Badalona.

Diumenge 30 de juny

- **Orfeó Balaguerí.** 12 h. Monestir de les Avellanes - Institut Germans Maristes. Os de Balaguer.
- **Concert del grup de joves Unidos en Cristo.** 18 h. Parròquia

de Santa Tecla. Barcelona.

- **Concert d'orgue.** 18 h. Organitza Amics de l'Orgue de les Corts. Parròquia de Santa Maria del Remei de les Corts. Barcelona.
 - **Missa alemanya de Schubert.** 20 h. Església de Sant Gaietà - Pares Teatins. Barcelona.
-

26 | LA SETMANA A LES XARXES

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Director: Jordi Llisterrí i Boix. **Edició paper:** Laura Mor. **Redacció:** Glòria Barrete i Laura Mor. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Lucía Montobbio, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer Nàpols 346, 2n E. 08025 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat **Publicitat:** comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Carles Armengol, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

ENTITATS COL·LABORADORES

